

at han diebliffelig vilde tage sin Afsted, og uagtet den paaagjeldende Departementsdirektor udtalte, at det ikke var Meinigen, og raadede ham til at betænke sig paa at gjøre dette, fastholdt han sin Paastand og fik da sin Afsted, da han begjærede dem. Det var, hvad der passerede ved denne Leilighed. — Jeg var ikke tilstede, da Udtalelsen derom faldt, men det ærede Medlem gav en Anthyndning af, at der var stet nogen Urigtigt, derved, at der fra Regjeringens Side var bleven givet Tilladelse til at holde et Høiremøde paa en indhegnet Plads i Frederiksborg Slotshave. En saadan Tilladelse blev ganske rigtig givet efter Anmodning i saa Henseende til et Høiremøde i Slutningen af Juni Maaned. Det forekommer mig, at hvad der passerede derefter paa Mødet ikke har kunnet Andet end bekræfte, at det har været rigtigt at træffe Foranstaltninger for at forhindre Sammenstød. De da trufne Foranstaltninger vare ikke tilstrækkelige, og det viser jo kun, at der ved senere Leiligheder maa tages strengere Forholdsregler. Min Berettigelse til at give en saadan Tilladelse er utvivlsom, og den er brugt ved flere Leiligheder, hvor Diemedet ikke var et politisk Møde, men andre Møder. Denne Berettigelse fastholder jeg, og der er ikke tidligere klaget derover. Anthyndningen af, at der er bleven givet Begunstigelse til et Parti, kunde kun have Betydning, naar det samtidig kunde ansøres, at en lignende Begunstigelse var negtet et andet Parti, men Forlangende derom er ikke blevet fremtæt; det er derfor ikke blevet negtet og vilde vel ikke være blevet negtet, naar det var blevet forlangt.

Justitsministeren (Melleman): Den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) gjennemgik enkelte Punkter vedkommende den Del af Finantsloven, eller som han satte i Forbindelse med den Del af Finantsloven, som nærmest vedrører mig, og jeg skal tillade mig at gjøre nogle Modbemærkninger mod forskjellige af de Ting, han fremdrog, og samtidig dermed bevare et og andet Spørgsmaal, som maatte være stillet fra hans Side. Først vil jeg dvæle et Diebliff ved et Punkt, som han troede at kunne fremdrage som et Bevis paa Mangel paa Energi fra Regjeringens Side og særlig Mangel paa Energi fra den Del af Administrationen, som henhører under mig. Jeg tror imidlertid, at det var et af de mest uheldige Exemppler, den ærede Taler kunde vælge; thi skulde det ansøres som Exempel paa Noget, maatte det netop blive som Exempel paa

det Modsatte. Han anførte, at der paa Finantsloven er blevet forlangt en Bevilling til at forstærke de personelle Kræfter for at iværksætte en aarlig Revision af de extraordinære Skifteforvalteres Behandling af Boer. Det maa da først bemærkes, at der her ikke handles om Andet end om en aarlig Revision. En Revision af de extraordinære Skifteforvalteres Behandling, naar Skifterne ere sluttede, har altid fundet Sted og finder stadig Sted. Heller ikke er der Tale om de almindelige Skifteretter, altsaa Embedsmænd, men der er Tale om de extraordinære Skifteforvaltere, hvorved der i Almindelighed — for at bruge et Udtryk, som de ærede Medlemmer maatte bedre forstaa — tænkes paa Testamentegestorer, altsaa paa Folk, der i Reglen ikke ere Embedsmænd. Det er et forbedret Tilhyn med disse Behandlinger, som den omtalte Bevilling dreier sig om, og navnlig et Tilhyn, der skal gaa ud paa, at deres Behandling ikke blot kontrolleres derved, at de revideres, naar de ere endte, men at der skal finde en aarlig Kontrol, et aarligt Efterhyn af deres Behandling Sted. Det er en Foranstaltning, som jeg har troet at maatte bringe i Forslag i naturlig Sammenhæng med den Bevilling, som Rigsdagen gif ind paa ifjor, til at etablere en mere indgaaende Kontrol med de ordinære Skifteforvaltere, altsaa med de Embedsmænd, til hvilke Skifteforvaltningen bliver betroet. Hvorledes der nu i det, at jeg har draget denne Sag frem, skulde kunne ligge noget Bevis paa Mangel paa Energi fra Regjeringens Side, tilstaar jeg, at jeg ikke ser. Dersom nemlig den ærede Taler mener, at det skulde være en blot og bar Forsømmelse, som fra Regjeringens Side, specielt fra min Side, er taalt, at dette Efterhyn ikke har fundet Sted, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse af det Udtryk, der er brugt, at det har viist sig uigjennemførligt, ligesom det ogsaa er et Forhold, der gaar meget, meget længere tilbage end min Tid, overhovedet end de sidste Regjeringers Tid. Sagen er den, at disse Foranstaltninger have viist sig uigjennemførlige af den Grund, at efterhaanden, som det blev almindeligere at bruge Gestorbehandling, saaledes at der blev et meget stort Antal Boer af den Art — for Tiden er der omtrent 200 Boer alene her i Kjøbenhavn, der behandles af Testamentegestorer — viiste det sig virkelig umuligt at udføre den Ting, at de hvert Aar skulde indsende deres Protokoller til Revision. Thi naar man tager Protokollerne fra dem, maa de saa længe standse med Skiftebehandlingen, og